

10 Μαρτίου 2016

Χελιδονίσματα

/ [Πεμπουσία](#)

image not found or type unknown

Είχε έρθει πια η ώρα για το ταξίδι της

επιστροφής. Το πουλάκι μας τίναξε τα φτερά του, σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών του και άρχισε δειλά - δειλά να πετάει. Ήξερε ότι το ταξίδι της επιστροφής θα ήταν δύσκολο, όμως δεν ήταν και η πρώτη του φορά. Η σκέψη ότι θα γυρνούσε πίσω στην Ελλάδα του έδωσε κουράγιο. Θυμήθηκε την περσινή του φωλιά σ' εκείνο το φιλόξενο χωριό, θυμήθηκε που τραγουδούσε μαζί με τα παιδιά, θυμήθηκε τις στέγες και τις λευκές ταράτσες των σπιτιών όπου ξεκουραζόταν τα

Μ' αυτές τις σκέψεις λοιπόν, μέσα Φλεβάρη,

είχε ξεκινήσει το ταξίδι του προς τα βόρεια. Κοίταξε για λίγο πίσω. Η Αίγυπτος, που φιλοξενούσε το πουλάκι μας τόσους μήνες, φαινόταν ακόμα στον ορίζοντα. Ανέβηκε ψηλότερα. Και τότε ένιωσε ένα δυνατό ρεύμα αέρα. Παίρνοντας φόρα βούτηξε μέσα, για να αυξήσει ταχύτητα. Τα κατάφερε. Το ταξίδι του άρχιζε αισιόδοξα.

Μετά από λίγες μέρες, κι ενώ πετούσε κοντά στην Κύπρο, άκουσε σαν ψίθυρο ένα

τραγούδι:

%mayroxelidoni%

«Μαύρο μου χελιδόνη από την Αραπιά άσπρο μου περιστέρι από τον τόπο μου. Εσείς ψηλά πετάτε, για χαμηλώσετε κι ανοίξετε τα φτερά σας κι τα φτιρούδια σας Να γράψω ένα γράμμα κι μια ψιλή γραφή στη μάνα μ' κι στ' αδέρφια μ' και στην αγάπη μου.»

Το τραγούδι το καλούσε. Πέταξε προς την κατεύθυνση της λυπημένης φωνής. Είδε έναν

άντρα που του χαμογέλασε. Τον πλησίασε με θάρρος. Εκείνος πολύ απαλά σήκωσε το χελιδόνη μας και έδεσε στο ποδαράκι του με μια κόκκινη κλωστή ένα μικρούτσικο και χιλιοτυλιγμένο κομμάτι χαρτί. Του έδωσε σποράκια και νερό, για να χορτάσει και το χάιδεψε, για να ξεκουραστεί. Όμως το πουλάκι μας δεν είχε πολύ χρόνο. Του κελήδησε με ευγνωμοσύνη και πέταξε ξανά προς τον προορισμό του.

Είδε αμέτρητες περιοχές κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής. Σιωπηλές ερήμους, καταπράσινες κοιλάδες, πόλεις με χαρούμενους και λυπημένους ανθρώπους, δάση εξωτικά. Πού και πού σταματούσε για να ξαποστάσει, αλλά ήξερε ότι δεν έπρεπε να αργοπορήσει πολύ. Ο ήλιος τον περίμενε και τα παιδιά σίγουρα θα το αποζητούσαν με λαχτάρα.

Πολλές βδομάδες πετούσε. Ένωθε τα φτερά του βαριά. Όμως άξαφνα παιδικές φωνές έφτασαν στα αυτιά του: «Χελιδόνα έρχεται, απ' τη Μαύρη Θάλασσα...»

Τις θυμάται αυτές τις φωνές. Τραγουδούσαν

και πάλι τα «κάλαντα της άνοιξης», τα γνωστά «χελιδονίσματα». Να, εκείνες είναι οι γνώριμες στέγες, να, τα σοκάκια που έμαθε να φτερουγίζει. Είχε πια φτάσει. Κάθισε πάνω σε μια ανθισμένη αμυγδαλιά. Τα παιδιά ήταν πολύ χαρούμενα αλλά και το χελιδονάκι μας ήταν ενθουσιασμένο που τα έβλεπε. Και τότε ήταν που πρόσεξε στους καρπούς των χεριών τους το βραχιολάκι με τις κόκκινες και τις λευκές κλωστές. Είχε μπει πια για καλά ο Μάρτιος.

Όμως το πουλάκι μας είχε ακόμα μια υποχρέωση. Κατευθύνθηκε προς το τελευταίο σπίτι του χωριού και εκεί αντίκρισε στην αυλή του μια γιαγιάκα να ποτίζει τα λουλούδια της. Με μια επιδέξια κίνηση, τράβηξε με το ράμφος του τον κόμπο της κλωστής που κρατούσε δεμένο το γράμμα του άνδρα στο πόδι του. Το χαρτί έπεσε μπροστά στα πόδια της γιαγιούλας. Εκείνη με λαχτάρα το πήρε και άρχισε να το διαβάζει. Δάκρυα άρχισαν να τρέχουν από τα μάτια της. Κοίταξε ψηλά και είδε το χελιδόνι. «Σ' ευχαριστώ πολύ. Τώρα ξέρω ότι ο γιος μου είναι καλά. Σε ευχαριστώ πολύ για τα καλά νέα που μου φέρεις. Κανείς δεν θα τη

εδώ τη φωλιά σου, αν με χαρά και πήγε να

μαζέψει ξυλαράκια, για

να χτίσει τη φωλιά

του στην αυλή της γιαγιούλας. Έτσι θα της έκανε και παρέα και ίσως να μην της έλειπε και τόσο ο γιος της.

Επιτέλους είχε φτάσει. Και μαζί του είχε φέρει και την άνοιξη. Το ασπρόμαυρο πουλάκι είχε σημάνει με τον ερχομό του την αρχή της ανθοφορίας. Κι αυτόν τον ερχομό οι άνθρωποι του χωριού έβλεπαν να τον γιορτάσουν. Έτσι με νταούλια και σοκάκια του χωριού κι άρχισαν το τραγούδι.

Και το χελιδόνι μας ένωσε μια ζεστασιά στην καρδούλα του, γιατί έβλεπε μέσα στο τραγούδι και μέσα στα μάτια των ανθρώπων τη χαρά και την ελπίδα της άνοιξης.

%moysikoKomotinis%

Το πρώτο μουσικό απόσπασμα είναι παραδοσιακό από την Ανατολική Ρωμυλία.

Το τελευταίο μουσικό απόσπασμα το τραγουδούν οι μαθητές του Μουσικού Σχολείου Κομοτηνής.

A.Σ.